

เทศบัญญัติเทศบาลเมืองเขลางค์นคร
เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ. ๒๕๕๙

เทศบาลเมืองเขลางค์นคร
อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างเทศบัญญัติเทศบาลเมืองเขลางค์นคร
เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ. ๒๕๕๙

หลักการ

เพื่อปรับปรุงเทศบัญญัติเทศบาลตำบลชมพู เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสะสมอาหาร พ.ศ. ๒๕๔๓

เหตุผล

เนื่องด้วยเทศบาลเมืองเขลางค์นคร ได้รับการยกฐานะเป็นเทศบาลเมืองเขลางค์นคร ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการจัดตั้งเทศบาลตำบลชมพู อำเภอเมืองจังหวัดลำปาง เป็นเทศบาลเมืองเขลางค์นคร ลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๔๗ โดยยังคงใช้เทศบัญญัติตำบลชมพู เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสะสมอาหาร พ.ศ. ๒๕๔๓ บังคับใช้อยู่ ดังนั้นเพื่อเปลี่ยนชื่อเทศบัญญัติให้ตรงกับชื่อเทศบาลปัจจุบันและเพื่อประโยชน์ในการควบคุมหรือกำกับดูแลสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหารที่ได้รับใบอนุญาตหรือได้รับหนังสือรับรองการแจ้งภายในเขตเทศบาลเมืองเขลางค์นคร ซึ่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ให้กระทำได้โดยการตราเป็นเทศบัญญัติจึงตราเทศบัญญัตินี้

เทศบัญญัติเทศบาลเมืองเขลางค์นคร
เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ. ๒๕๕๙

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงเทศบัญญัติเทศบาลตำบลขมพู่ ว่าด้วยสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๔๐ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล เทศบาลเมืองเขลางค์นคร โดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลเมืองเขลางค์นคร และผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลเมืองเขลางค์นคร เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ. ๒๕๕๙”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลเมืองเขลางค์นคร นับตั้งแต่วันถัดจากวันที่ได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลเมืองเขลางค์นคร แล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกเทศบัญญัติเทศบาลตำบลขมพู่ เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสะสมอาหารพ.ศ. ๒๕๔๓

บรรดาเทศบัญญัติ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศหรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในเทศบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

หมวดที่ ๑
บททั่วไป

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“อาหาร” หมายความว่า ของกินหรือเครื่องค้ำจุนชีวิตได้แก่

(๑) วัตถุทุกชนิดที่คน กิน ดื่ม อม หรือนำเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าด้วยวิธีใดๆ หรือในรูปลักษณะใดๆ แต่ไม่รวมถึง ยา วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท หรือยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นแล้วแต่กรณี

(๒) วัตถุที่มุ่งหมายสำหรับใช้ หรือใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตอาหาร รวมถึงวัตถุเจือปนอาหาร สี และเครื่องปรุงแต่งกลิ่นรส

“สถานที่จำหน่ายอาหาร” หมายความว่า อาคาร สถานที่หรือบริเวณใดๆ ที่มีใช้ที่หรือทางสาธารณะที่จัดไว้เพื่อประกอบอาหารหรือปรุงอาหารจนสำเร็จและจำหน่ายให้ผู้ซื้อสามารถบริโภคได้ทันที ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นการจำหน่ายโดยจัดให้มีบริเวณไว้สำหรับการบริโภค ณ ที่นั้น หรือนำไปบริโภคที่อื่นก็ตาม

“สถานที่สะสมอาหาร” หมายความว่า อาคาร สถานที่หรือบริเวณใดๆ ที่มีใช้ที่หรือทางสาธารณะจัดไว้สำหรับเก็บอาหารอันมีสภาพเป็นของสด หรือของแห้ง หรืออาหารในรูปลักษณะอื่นใดซึ่งผู้ซื้อต้องนำไปทำประกอบหรือปรุงเพื่อบริโภคในภายหลัง ซึ่งได้แก่ ซุปเปอร์มาร์เก็ต มินิมาร์ท ร้านขายของชำ

“ร้านมินิมาร์ท” หมายความว่า สถานที่เก็บ เตรียม และจำหน่ายสินค้าต่างๆ ทั้งสินค้าอุปโภคและบริโภค มีพื้นที่ในการสะสมและจำหน่ายสินค้าไม่มากนัก มีการสะสมและจำหน่ายสินค้าในปริมาณน้อย เป็นการจำหน่ายสินค้าในลักษณะการขายปลีกมักเป็นสินค้าจำเป็นที่ต้องการในปริมาณน้อย สะดวกซื้อ มีการจัดสินค้าแยกตามประเภท เช่น อาหารพร้อมบริโภค เครื่องดื่ม กระจาดชำระ หนังสือพิมพ์ เป็นต้น

“ร้านขายของชำ” หมายความว่า สถานที่เก็บ เตรียม และจำหน่ายสินค้าต่างๆ ทั้งสินค้าอุปโภคและบริโภค มักเป็นธุรกิจขนาดเล็กในครัวเรือน ใช้พื้นที่น้อยในการจัดเก็บและวางจำหน่ายสินค้า โดยส่วนใหญ่มักใช้ครัวเรือนซึ่งมีพื้นที่ไม่มากนักเป็นสถานที่สะสมและจำหน่ายอาหาร ส่วนใหญ่เป็นการจำหน่ายสินค้าในลักษณะการขายปลีก สินค้าจำหน่ายมักเป็นสินค้าที่มีความต้องการใช้ในปริมาณน้อย อาหารที่จำหน่ายมักเป็น อาหารแห้ง เช่น บะหมี่กึ่งสำเร็จรูป ขนมขบเคี้ยว ผงซักฟอก น้ำยาล้างจาน เครื่องปรุงประกอบอาหารชนิดแห้ง เป็นต้น

“ห้องอาหารในโรงแรม” หมายความว่า ร้านอาหารที่ตั้งอยู่ภายในโรงแรม

“ภัตตาคาร” หมายความว่า ร้านอาหารที่มีขนาดใหญ่ ๒ คูหาขึ้นไป ที่รับประทานอยู่ภายในอาคาร

“สวนอาหาร” หมายความว่า ร้านอาหารที่มีขนาดใหญ่ ที่รับประทานอาหารส่วนใหญ่อยู่นอกอาคาร บรรยากาศเป็นธรรมชาติ

“ร้านเครื่องดื่ม ร้านขนมหวานหรือร้านไอศกรีม” หมายความว่า ร้านที่จำหน่ายเฉพาะเครื่องดื่มหรือขนมหวานหรือไอศกรีมเท่านั้น

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระจาด เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษวัสดุ อุปกรณ์พลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร ถัง มูลสัตว์ ซากสัตว์หรือสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์หรือที่อื่น และหมายความรวมถึงมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยเป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้านเรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน และสิ่งที
สร้างขึ้นอย่างอื่น ซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีเมืองเขลางค์นคร

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจาก
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

“ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า ข้าราชการหรือพนักงาน
ส่วนท้องถิ่นที่ได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข
พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๕ ผู้ใดจะจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่เสสมอาหารในอาคารหรือพื้นที่ใด
ซึ่งมีพื้นที่เกินสองร้อยตารางเมตร และมีใช้เป็นการขายของในตลาด ต้องได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงาน
ท้องถิ่น ถ้าสถานที่ดังกล่าวมีพื้นที่ไม่เกินสองร้อยตารางเมตร ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อขอหนังสือ
รับรองการแจ้งก่อนการจัดตั้ง

ข้อ ๖ ความในข้อ ๕ ไม่ใช่บังคับแก่การประกอบกร ดังนี้

- (๑) การประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
- (๒) การขายของในตลาด
- (๓) การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ

หมวดที่ ๒

ประเภท และ สุขลักษณะของสถานประกอบกิจการ

ส่วนที่ ๑ ประเภทของสถานประกอบกิจการ

ข้อ ๗ ประเภทสถานประกอบกิจการ

- ๑) สถานที่จำหน่ายอาหาร แบ่งเป็น ๕ ประเภท ได้แก่
 - ๑.๑ ห้องอาหารในโรงแรม
 - ๑.๒ ภัตตาคาร
 - ๑.๓ สวนอาหาร
 - ๑.๔ ร้านอาหารทั่วไปทั้งที่มีที่นั่งและไม่มีที่นั่ง
 - ๑.๕ ร้านเครื่องดื่ม ร้านขนมหวาน ร้านไอศกรีม
- ๒) สถานที่เสสมอาหาร แบ่งเป็น ๒ ประเภท ได้แก่
 - ๒.๑ ร้านขายของชำ
 - ๒.๒ ร้านมินิมาร์ท

ส่วนที่ ๒ สุขลักษณะของสถานประกอบการ

ข้อ ๘ ผู้ได้รับใบอนุญาตหรือผู้ได้รับหนังสือรับรองการแจ้งให้จัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหาร ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดตั้ง ใช้ และดูแลสถานที่และสุขลักษณะของบริเวณที่ใช้จำหน่ายอาหาร ที่จัดไว้สำหรับบริโภคอาหาร ที่ใช้ทำประกอบ หรือปรุงอาหาร หรือที่ใช้สะสมอาหาร

ก. สถานที่จำหน่ายอาหาร

- (๑) พื้นที่ยเรียบ แข็งแรง ทำความสะอาดง่าย
- (๒) กรณีที่มีผนัง ต้องอยู่ในสภาพดี ไม่ชำรุด
- (๓) กรณีมีเพดาน ต้องอยู่ในสภาพดี ไม่ชำรุด
- (๔) ให้มีแสงสว่าง และการระบายอากาศเพียงพอ รวมทั้งให้ติดเครื่องหมายห้ามสูบบุหรี่
- (๕) บริเวณที่ปรุงอาหารที่ก่อให้เกิดควัน กลิ่น ต้องมีเครื่องดูดควัน พัดลมดูดอากาศ หรือปล่องระบายควันสูงเพียงพอและเหมาะสม
- (๖) โถ้ ภาชนะ ทำด้วยวัสดุแข็งแรง สะอาด ไม่ชำรุด (กรณีสถานประกอบการที่มีโถ้ ภาชนะ)
- (๗) จัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการล้างมือในบริเวณเตรียม ปรุง และประกอบอาหาร
- (๘) โถ้เตรียม ปรุง ต้องทำด้วยวัสดุที่ทำความสะอาดง่ายมีสภาพดี และสูงจากพื้นอย่างน้อย ๖๐ เซนติเมตร

(๑๐) จัดให้มีบริเวณและที่สำหรับทำความสะอาดภาชนะตลอดจนอุปกรณ์ เครื่องใช้ต่างๆ และทางระบายน้ำเสีย ระบายน้ำได้ดีไม่มีน้ำขัง ไม่มีเศษอาหารตกค้าง ทางระบายน้ำทั้งต้องจัดให้มีการดักเศษอาหาร ดักไขมันก่อนระบายน้ำทิ้ง

(๑๑) จัดให้มีที่รองรับมูลฝอยที่เพียงพอและถูกต้องด้วยสุขลักษณะ

(๑๒) กรณีที่มีห้องส้วม ห้องส้วมต้องแยกเป็นสัดส่วนประตูไม่เปิดสู่บริเวณที่เตรียม ปรุง ประกอบอาหาร ที่เก็บอาหาร ที่ล้างภาชนะ และเก็บอุปกรณ์ เว้นแต่จะมีการจัดห้องส้วมให้สะอาดอยู่เสมอ และประตูห้องส้วมต้องปิดตลอดเวลา

ข. สถานที่สะสมอาหาร

- (๑) อาคารต้องมีความมั่นคง แข็งแรง พื้น ผนัง เพดาน สะอาด มีสภาพดี
- (๒) มีชั้นวางสินค้า ทำด้วยวัสดุที่ทำความสะอาดง่าย มีสภาพแข็งแรง ต้องมีความสูงจากพื้นอย่างน้อย ๑๕ เซนติเมตร

(๓) หากมีการเตรียมอาหาร สถานที่เตรียมอาหารต้องสะอาด แสงสว่างเพียงพอ มีการระบายอากาศที่เหมาะสม ที่เตรียมทำอาหารต้องสูงจากพื้นอย่างน้อย ๖๐ เซนติเมตร ทำด้วยวัสดุทนผิวเรียบ ไม่ดูดซึมน้ำ สภาพดี ทำความสะอาดง่าย

(๔) จัดให้มีแสงสว่างที่เพียงพอต่อการประกอบกิจการ มีการระบายอากาศที่เหมาะสม ไม่อับชื้น

(๕) จัดให้มีที่รองรับมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลที่ถูกต้องด้วยสุขลักษณะและเพียงพอ

(๒) หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะของอาหาร กรรมวิธีการจำหน่าย ทำ ประกอบปรุง เก็บรักษาหรือสะสมอาหาร

ก. สถานที่จำหน่ายอาหาร

(๑) ใช้สารปรุงอาหารที่มีความปลอดภัย เพื่อเป็นไปตามหลักสุขาภิบาลและสุขอนามัย

(๒) อาหารสดที่นำมาปรุงต้องมีคุณภาพดี และปลอดภัยต่อผู้บริโภค และต้องล้างให้สะอาดก่อนนำมาปรุง หรือเก็บ การเก็บอาหารประเภทต่างๆ ต้องแยกเก็บเป็นสัดส่วน ไม่วางบนพื้นหรือใกล้ห้องสุขา และอาหารประเภทเนื้อสัตว์ดิบ เก็บในอุณหภูมิที่เหมาะสม มีการปกปิด

(๓) อาหารแห้งและสารปรุงแต่งอาหาร ให้เก็บในภาชนะหรือตู้ที่ สามารถป้องกันสัตว์ และแมลงนำโรคได้ และอยู่สภาพแห้งไม่อับชื้น

(๔) อาหารที่ปรุงสำเร็จแล้ว เก็บในภาชนะที่สะอาดมีการปกปิด วางสูงจากพื้นอย่างน้อย ๖๐ เซนติเมตร

(๕) อาหารที่ปรุงสำเร็จแล้ว ผู้ประกอบการต้องมีการควบคุมคุณภาพให้ปลอดภัย สำหรับการบริโภคตามชนิดของอาหาร

(๖) น้ำแข็งที่ใช้บริโภคต้องสะอาด และเก็บในภาชนะหรือวัสดุบรรจุที่สะอาด มีฝาปิด ใช้อุปกรณ์ที่มีด้ามสำหรับคืบ หรือ ตักโดยเฉพาะ วางสูงจากพื้นอย่างน้อย ๖๐ เซนติเมตร และไม่นำอาหารหรือสิ่งของอย่างอื่นไปแช่รวมไว้

(๗) น้ำดื่ม ณ จุดบริการน้ำดื่ม ต้องสะอาด บรรจุในภาชนะที่สะอาด มีการปกปิด และมีที่ตักที่มี ด้ามยาวหรือมีก๊อกน้ำ หรือทางเทรินน้ำ วางสูงจากพื้นอย่างน้อย ๖๐ เซนติเมตร

ข. สถานที่สะสมอาหาร

(๑) จัดวางสินค้าให้เป็นสัดส่วน แยกตามประเภทสินค้า โดยเฉพาะสินค้าที่เป็นสารเคมี เช่น น้ำยาทำความสะอาดครัวเรือน สารเคมีกำจัดแมลงสำหรับใช้ในครัวเรือน ต้องแยกเก็บเป็นสัดส่วนเฉพาะ ห้ามปะปนกับสินค้าประเภทอาหาร เพื่อป้องกันการปนเปื้อนกับอาหาร

(๒) ไม่วางผลิตภัณฑ์อาหารสัมผัสกับพื้น อาหารและเครื่องตม ที่พร้อมบริโภคต้องบรรจุในภาชนะที่สะอาดมีฝาปิด

(๓) เก็บรักษาอาหารแห้งและอาหารในภาชนะหรือวัสดุบรรจุปิดสนิท ส่วนสินค้าที่ต้องควบคุมอุณหภูมิ ต้องเก็บในตู้แช่ โดยจัดวางสินค้าอย่างเป็นสัดส่วน และมีอุณหภูมิที่เหมาะสมตามประเภทของสินค้า

(๔) สินค้าประเภทน้ำแข็งต้องบรรจุในภาชนะที่ปกปิดมิดชิด สะอาด มีอุปกรณ์ที่มีด้ามยาวสำหรับตัก ภาชนะหรือวัสดุที่ใช้บรรจุสำหรับขนถ่าย น้ำแข็ง ต้องสะอาดและมีการจัดเก็บอุปกรณ์อย่างถูกสุขลักษณะ ห้ามนำอาหารหรือวัสดุอื่นๆมาแช่รวมกับน้ำแข็งสำหรับบริโภค

(๕) สินค้าประเภทอาหารที่วางจำหน่ายต้องจัดให้มีระบบหมุนเวียนตามลำดับอายุผลิตภัณฑ์ ไม่วางจำหน่ายสินค้าที่บรรจุในภาชนะที่ชำรุด เสียหาย หมดอายุ หรือที่มีลักษณะผิดปกติ

(๖) แยกสินค้าที่หมดอายุ หรือชำรุด หรือรอการส่งคืน ในบริเวณเฉพาะ โดยแยกส่วนจากสินค้าปกติ และมีป้ายหรือเครื่องหมายบอกชัดเจน

(๗) ดูแลรักษาบริเวณที่วางสินค้าให้สะอาดและมีสภาพดี รวมทั้งบริเวณที่เตรียมอาหาร ต้องทำความสะอาดทุกครั้งก่อนและหลังใช้งาน

(๘) อาหารดิบ อาหารสดทุกชนิด ต้องบรรจุในภาชนะหรือหีบห่อที่ทำด้วยวัสดุที่สะอาด ปลอดภัย และต้องเก็บ ในอุณหภูมิที่เหมาะสม

(๓) หลักเกณฑ์เกี่ยวกับภาชนะ อุปกรณ์ น้ำใช้ และของใช้อื่นๆ

ก. สถานที่จำหน่ายอาหาร

(๑) น้ำใช้เป็นน้ำประปา หรือน้ำอื่นใดที่ผ่านการปรับปรุงได้มาตรฐานเทียบเท่า น้ำประปา และอยู่ในภาชนะบรรจุที่สะอาด

(๒) ตู้เย็นหรือตู้แช่ ต้องอยู่ในสภาพดี พร้อมใช้ และสะอาด

(๓) ภาชนะบรรจุอาหารหรือบรรจุเครื่องปรุงรส ต้องสะอาดและทำจากวัสดุที่ปลอดภัย เหมาะสมกับอาหารแต่ละประเภท

(๔) ภาชนะบรรจุอาหาร เช่น จาน ชาม แก้วน้ำ ฯลฯ เก็บคว่ำในภาชนะที่สะอาด มีการปกปิด เก็บสูงจากพื้นอย่างน้อย ๖๐ เซนติเมตร

(๕) ช้อน ส้อม ตะเกียบ วางตั้งเอาด้ามขึ้น หรือวางเป็นระเบียบในถาดวางเก็บในภาชนะที่สะอาด มีการปกปิด เก็บสูงจากพื้นอย่างน้อย ๖๐ เซนติเมตร

(๖) เขียงและมีด ต้องมีสภาพดี สะอาด แยกใช้ตามประเภทอาหาร เช่น แยกใช้ระหว่าง เนื้อสัตว์สุก เนื้อสัตว์ดิบ และผักผลไม้

(๗) อาหารที่รับประทานร่วมกันต้องจัดให้มีช้อนกลาง

(๘) แก้วน้ำที่ใช้แล้วต้องล้างให้สะอาด ก่อนนำมาใช้ใหม่

(๙) ภาชนะที่รอกาล้าง และเศษอาหาร ต้องเก็บในที่ที่สามารถป้องกันสัตว์และแมลงนำโรคได้

(๑๐) ล้างภาชนะอุปกรณ์ทุกประเภทให้สะอาด ด้วยวิธีการที่เหมาะสม เช่น ล้างด้วยน้ำยาล้างจาน และน้ำสะอาดอีกอย่างน้อย ๒ ครั้ง หรือล้างด้วยน้ำไหลจากก๊อก และผึ่งให้แห้ง

(๑๑) อุปกรณ์การล้างต้องสะอาด อยู่ในสภาพดีและวางสูงจากพื้นอย่างน้อย ๖๐ เซนติเมตร

(๑๒) ภาชนะอุปกรณ์ที่ล้างทำความสะอาดต้องมีการป้องกัน ไม่ให้มีการปนเปื้อน

(๑๓) ห้ามใช้แก๊สเป็นเชื้อเพลิงบนโต๊ะรับประทานอาหาร

(๑๔) ห้ามใช้เมทิลแอลกอฮอล์ในการอุ่นอาหารบนโต๊ะรับประทานอาหาร

(๑๕) กรณีที่จัดให้มีห้องส้วม ต้องจัดให้มีอ่างล้างมือที่ใช้การได้ดี และมีสบู่สำหรับล้างมือด้วย ทั้งนี้ ประตูห้องส้วมต้องไม่เปิดตรงสู่บริเวณที่เตรียมอาหาร

ข. สถานที่เสิร์ฟอาหาร

(๑) ในกรณีที่ใช้เครื่องปรับอากาศต้องดูแลบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพดี สะอาด ไม่มีหยดน้ำ หรือสิ่งสกปรกตกลงมาปนเปื้อนอาหาร

(๒) วัสดุ ภาชนะ อุปกรณ์ที่ใช้เตรียม และจำหน่ายอาหาร ต้องเป็นวัสดุที่ปลอดภัย มีสภาพดี สะอาด ล้างทำความสะอาดได้ง่าย และมีการล้างและเก็บอย่างถูกสุขลักษณะ

(๓) ตู๋เย็น หรือตู๋แช่ ต้องมีสภาพดี พร้อมใช้ สะอาด สามารถควบคุมอุณหภูมิให้คงที่ที่เหมาะสมตามประเภทอาหาร

ส่วนที่ ๓ สุขลักษณะส่วนบุคคลของผู้ปรุงและผู้สัมผัสอาหาร

ข้อ ๙ ผู้ได้รับใบอนุญาตหรือผู้ได้รับหนังสือรับรองการแจ้งสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่เสิร์ฟอาหาร ผู้ปรุงและผู้สัมผัสอาหาร ต้องมีสุขลักษณะส่วนบุคคลดังต่อไปนี้

(๑) ขณะเตรียมปรุงอาหาร และเครื่องดื่ม ต้องแต่งกายสะอาด สวมเสื้อมีแขนใส่ผ้ากันเปื้อน และสวมหมวกหรือตาข่ายคลุมผมตลอดเวลาที่ปฏิบัติงาน

(๒) ผู้ปรุง และผู้สัมผัสอาหารต้องผ่านการฝึกอบรมด้านสุขาภิบาลอาหารจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ตามหลักสูตรที่ผ่านการรับรองจากหน่วยงานราชการ โดยใบรับรองการผ่านการฝึกอบรมนั้น จะต้องมียุ่ไม่เกินสามปี และจะต้องแสดงใบรับรองไว้ภายในสถานประกอบการ ในที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน

(๓) ผู้สัมผัสอาหารต้องล้างมือให้ถูกหลักสุขาภิบาล ก่อนและหลังการปฏิบัติงาน หรือสัมผัสสิ่งสกปรก

(๔) ผู้สัมผัสอาหารใช้วัสดุอุปกรณ์ช่วยในการหยิบจับอาหารปรุงสุก เช่น ที่คีบ ที่ตัก หรือถุงมือ เป็นต้น ไม่ใช่มือหยิบจับอาหารโดยตรง

(๕) ผู้สัมผัสอาหารถ้ามีแผลที่มือ ต้องปิดพลาสติกกันน้ำให้เรียบร้อย และต้องใช้ถุงมือในขณะที่ปฏิบัติงาน หรือหยุดปฏิบัติงานที่มีโอกาสสัมผัสกับอาหาร

(๖) ผู้สัมผัสอาหาร ต้องไม่สูบบุหรี่ในขณะที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับอาหาร

(๗) ผู้สัมผัสอาหาร ต้องตัดเล็บสั้นและสะอาดอยู่เสมอ ไม่ทาสีเล็บ

(๘) ห้ามใช้ทัพพี หรือช้อน ชิมอาหารโดยตรงในการชิมอาหาร และต้องเปลี่ยนใหม่ทุกครั้งทีปรุงอาหาร การชิมอาหารต้องไม่ก่อให้เกิดการปนเปื้อนกับอาหาร

(๙) มีการป้องกันการปนเปื้อนอาหารจากการไอ จาม หรือพูดคุย ผู้ปรุงและผู้สัมผัสอาหารต้องมีพฤติกรรมที่ถูกสุขลักษณะ

หมวดที่ ๓

อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข

และผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๐ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และเทศบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข และผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใดๆ มาให้ถ้อยคำ หรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้ส่งเอกสารหลักฐานใด เพื่อตรวจสอบ หรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) เข้าไปในอาคาร หรือสถานที่ใดๆ ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้น และพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการเพื่อตรวจสอบ หรือควบคุมให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ หรือพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในการนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของ หรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่นั้น

(๓) แนะนำให้ผู้ได้รับใบอนุญาต หรือผู้ที่ได้รับหนังสือรับรองการแจ้ง ปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไขในใบอนุญาต หรือตามเทศบัญญัตินี้ หรือตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

(๔) ยึดหรืออายัดสิ่งของใดๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน เพื่อเป็นประโยชน์ในการดำเนินคดี หรือเพื่อนำไปทำลายในกรณีจำเป็น

(๕) เก็บหรือนำสินค้าหรือสิ่งของใดๆ ที่สงสัยว่าจะไม่ถูกสุขลักษณะ หรือก่อให้เกิดเหตุรำคาญจากอาคาร หรือสถานที่ใดๆ เป็นปริมาณตามสมควรเพื่อเป็นตัวอย่างในการตรวจสอบตามความจำเป็นได้โดยไม่ต้องใช้ราคา

หมวดที่ ๔

ใบอนุญาต

ข้อ ๑๑ ผู้ใดประสงค์จะขอจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหาร หรือสถานที่เสิร์ฟอาหารในอาคาร มีพื้นที่ใดซึ่งมีพื้นที่เกินสองร้อยตารางเมตร และมีใช่เป็นการขายของในตลาด จะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ ท้ายเทศบัญญัติ พร้อมเอกสารและหลักฐานดังต่อไปนี้

(๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ/อื่นๆ
กรณีนิติบุคคล ให้แนบหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล หรือสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้แทนนิติบุคคล

(๒) สำเนาทะเบียนบ้านผู้ยื่นขออนุญาต

(๓) สำเนาทะเบียนบ้านสถานประกอบการ (กรณีสำเนาทะเบียนบ้านของสถานประกอบการมิได้อยู่เลขที่เดียวกันกับผู้ประกอบการอาศัยอยู่ให้นำทะเบียนบ้านของสถานประกอบการมาประกอบด้วย)

(๔) สำเนาหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์ในอาคารหรือที่ดินที่ใช้ประกอบการ ในกรณีที่มิได้เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในอาคารหรือที่ดินที่ใช้ประกอบการต้องมีหนังสือยินยอมของเจ้าของอาคารหรือที่ดินให้ประกอบกิจการตามที่ขอรับใบอนุญาตได้ (ในกรณีเป็นการเช่า ให้ใช้หนังสือสัญญาการเช่าพื้นที่หรืออาคาร)

(๕) แผนผัง หรือแผนที่แสดงที่ตั้ง

(๖) ใบมอบอำนาจ (กรณีที่มีการมอบอำนาจ)

(๗) ใบอนุญาตสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารฉบับตัวจริง (กรณีต่ออายุใบอนุญาต)

ข้อ ๑๓ ผู้ได้รับอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากไม่มารับภายในกำหนดเวลาดังกล่าวโดยไม่มีเหตุอันสมควรให้ถือว่าสละสิทธิ์

ข้อ ๑๔ เมื่อได้รับคำขอใบอนุญาตหรือคำขอต่ออายุใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในเทศบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่ถูกต้อง หรือความไม่สมบูรณ์นั้นทั้งหมด และแจ้งให้ผู้ขอใบอนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกัน และในกรณีที่จำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาต ก็ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับคำขอ

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาต หรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำขอ ซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนดในเทศบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาต หรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้ง ให้ผู้ขอใบอนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคสองหรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๕ ใบอนุญาตให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจของเทศบาลเมืองเขลางค์นครเท่านั้น

ข้อ ๑๖ ผู้ได้รับอนุญาตประสงค์ขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการ จะต้องยื่นคำขอตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้ พร้อมกับเอกสารและหลักฐานที่ระบุในข้อ ๑๑ (๑) (๒) (๓) (๔) ก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้ว ให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่น จะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

หากผู้ได้รับใบอนุญาตประสงค์จะแก้ไขรายการในใบอนุญาต ให้ยื่นคำร้องต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อขอแก้ไข พร้อมเอกสารหลักฐานตามที่ระบุในข้อ ๑๑

ข้อ ๑๗ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาต ไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๑๘ ในกรณีใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้รับใบอนุญาต ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดตามแบบ ที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีใบอนุญาตสูญหาย ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาต แนบสำเนาบันทึกการ แจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

(๒) ในกรณีใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ยื่นคำขอรับใบแทน ใบอนุญาต นำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่ มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

ข้อ ๑๙ การออกใบแทนใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขดังนี้

(๑) ใบแทนใบอนุญาตให้ประทับตราสีแดงคำว่า “ใบแทน” กำกับไว้และให้มีวัน เดือน ปี ที่ออกใบแทน พร้อมทั้งลงลายมือชื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงาน ท้องถิ่น ในใบแทน และต้นขั้วใบแทน

(๒) บันทึกด้านต้นขั้วใบอนุญาตเดิม ระบุสาเหตุการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด ในสาระสำคัญของใบอนุญาตเดิมแล้วแต่กรณีและเล่มที่ เลขที่ ปี พ.ศ. ของใบแทนอนุญาต

ข้อ ๒๐ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่ง พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือเทศบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้ เกี่ยวกับการประกอบกิจการ ตามที่ได้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่ เห็นสมควร แต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๒๑ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับ ใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป และมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพัก ใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือเทศบัญญัตินี้ หรือ เงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตาม เทศบัญญัตินี้

ข้อ ๒๒ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่มีพบผู้รับใบอนุญาต หรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับ หรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักทำางานของผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้รับทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึง หรือวันปิดคำสั่งแล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๓ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาต สำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

หมวดที่ ๕ หนังสือรับรองการแจ้ง

ข้อ ๒๔ ผู้ใดประสงค์จะขอจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหาร หรือสถานที่สะสมอาหารในอาคารหรือพื้นที่ใดซึ่งมีพื้นที่ไม่เกินสองร้อยตารางเมตร และมีใช่เป็นการขายของในตลาดจะต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้ พร้อมเอกสารหลักฐานดังต่อไปนี้

- (๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ/อื่นๆ
กรณีนิติบุคคล ให้แนบหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล หรือสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้แทนนิติบุคคล
- (๒) สำเนาทะเบียนบ้านผู้แจ้ง
- (๓) สำเนาทะเบียนบ้านสถานประกอบการ (กรณีสำเนาทะเบียนบ้านของสถานประกอบการมิได้อยู่เลขที่เดียวกันกับผู้ประกอบการอาศัยอยู่ให้นำทะเบียนบ้านของสถานประกอบการมาประกอบด้วย)
- (๔) สำเนาหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์ในอาคารหรือที่ดินที่ใช้ประกอบการ ในกรณีที่มีได้เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในอาคารหรือที่ดินที่ใช้ประกอบการต้องมีหนังสือยินยอมของเจ้าของอาคารหรือที่ดินให้ประกอบกิจการตามที่ขอรับใบอนุญาตได้ (ในกรณีเป็นการเช่า ให้ใช้หนังสือสัญญาการเช่าพื้นที่หรืออาคาร)
- (๕) แผนผัง หรือแผนที่แสดงที่ตั้ง (โดยสังเขป)
- (๖) ใบมอบอำนาจ (กรณีที่มีการมอบอำนาจ)
- (๗) หนังสือรับรองการแจ้งจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารฉบับตัวจริง (กรณีเสียค่าธรรมเนียมรายปี)

เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับแจ้ง ให้ออกใบรับแจ้งแก่ผู้แจ้งเพื่อใช้เป็นหลักฐาน ในการประกอบกิจการตามที่แจ้งได้ชั่วคราวในระหว่างเวลาที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นยังมิได้ออกหนังสือรับรองการแจ้ง

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจการแจ้งให้ถูกต้องตามแบบที่กำหนดในเทศบัญญัตินี้ตามวรรคหนึ่ง ถ้าการแจ้งเป็นไปโดยถูกต้องให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น ออกหนังสือรับรองการแจ้งให้ผู้แจ้งภายในเจ็ดวันทำการ นับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

ในใบรับแจ้งหรือหนังสือรับรองการแจ้ง เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะกำหนดเงื่อนไขให้ผู้แจ้งหรือผู้ได้รับหนังสือรับรองการแจ้งปฏิบัติเป็นเฉพาะรายก็ได้

ในกรณีที่การแจ้งไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งให้ผู้แจ้งทราบภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ถ้าผู้แจ้งไม่ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องภายในเจ็ดวันทำการ นับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้การแจ้งของผู้แจ้งเป็นอันสิ้นผล แต่ถ้าผู้แจ้งได้ดำเนินการแก้ไขภายในเวลาที่กำหนดแล้ว ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกหนังสือรับรองการแจ้งให้ผู้แจ้งภายในเจ็ดวันทำการ นับแต่วันที่ได้รับการแจ้ง ซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องตามแบบที่กำหนดในเทศบัญญัตินี้ตามวรรคหนึ่ง

ข้อ ๒๖ ผู้ได้รับหนังสือรับรองการแจ้งต้องแสดงหนังสือรับรองการแจ้งไว้โดยเปิดเผย และเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ดำเนินกิจการตลอดเวลาที่ดำเนินกิจการ

ข้อ ๒๗ ในกรณีที่หนังสือรับรองการแจ้งสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ได้รับหนังสือรับรองการแจ้งยื่นขอรับใบแทนหนังสือรับรองการแจ้ง ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้

การขอรับใบแทนและการออกใบแทนหนังสือรับรองการแจ้ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีหนังสือรับรองการแจ้งสูญหาย ให้ผู้ยื่นขอรับใบแทนหนังสือรับรองการแจ้ง สำเนาบันทึกการแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ ที่หนังสือรับรองการแจ้งสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

(๒) ในกรณีหนังสือรับรองการแจ้งถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ยื่นขอรับใบแทนหนังสือรับรองการแจ้งนำหนังสือรับรองการแจ้งเดิมเท่าที่เหลืออยู่ มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย พร้อมเอกสารตามที่ระบุไว้ในข้อ ๒๕ (๑) (๒) (๓) (๔)

ข้อ ๒๘ เมื่อผู้แจ้งประสงค์จะเลิกกิจการ หรือโอนการดำเนินกิจการให้แก่บุคคลอื่นให้แจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบด้วย

กรณีการโอนให้แนบเอกสารตามที่ระบุไว้ในข้อ ๒๕ (๑) (๒) (๓) (๔) ประกอบ

ข้อ ๒๙ ในกรณีที่ผู้ดำเนินการใดดำเนินการตามที่ระบุไว้ในเทศบัญญัตินี้ โดยมีได้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น และเคยได้รับโทษตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ เพราะเหตุที่ฝ่าฝืนดำเนินการโดยมิได้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นมาแล้วครั้งหนึ่ง ยังฝ่าฝืนดำเนินการโดยมิได้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นต่อไป ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดดำเนินการไว้จนกว่าจะได้ดำเนินการแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ถ้ายังฝ่าฝืนอีกให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งห้ามการดำเนินการนั้นไว้ตามเวลาที่กำหนดซึ่งต้องไม่เกินสองปีก็ได้

หมวดที่ ๖
ค่าธรรมเนียมและค่าปรับ

ข้อ ๓๐ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตรา ที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้ ภายในสิบห้าวันหลังได้รับแจ้งเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น สำหรับกรณีที่เป็นกรขอรับใบอนุญาตครั้งแรก

กรณีการขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ดำเนินการยื่นคำร้องขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ พร้อมให้ชำระค่าธรรมเนียมในวันที่ยื่นคำร้องขอต่ออายุใบอนุญาต

ข้อ ๓๑ ผู้แจ้งต้องเสียค่าธรรมเนียมการแจ้งตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้ในวันที่มายื่นคำขอแจ้ง และภายในระยะเวลาสามสิบวันก่อนวันครบรอบปีของทุกปีตลอดเวลาที่ยังดำเนินกิจการนั้น ถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนด ให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้แจ้งจะได้บอกเลิกการดำเนินกิจการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินกิจการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ ๓๒ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามเทศบัญญัตินี้ให้เป็นรายได้ของเทศบาลเมืองเขลางค์นคร

หมวดที่ ๗
บทกำหนดโทษ

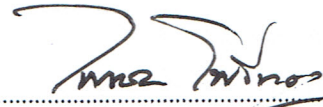
ข้อ ๓๓ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

-๑๔-

ข้อ ๓๔ ให้นายกเทศมนตรีเมืองเขลางค์นครเป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้
และให้มีอำนาจออก ระเบียบ ประกาศหรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ ก.พ. ๒๕๕๙

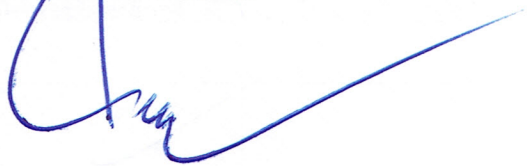
(ลงชื่อ)

(นายไพฑูรย์ โพธิ์ทอง)

นายกเทศมนตรีเมืองเขลางค์นคร

เห็นชอบ

(นายสามารถ ลอยฟ้า)

ผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาต
จัดตั้งสถานที่จำหน่ายหรือเสิร์ฟอาหาร
แบบท้ายเทศบัญญัติเทศบาลเมืองเขลางค์นคร

ลำดับที่	ประเภท	อัตราค่าธรรมเนียม (บาท)
	ให้จัดเก็บค่าธรรมเนียมตามพื้นที่ประกอบการดังนี้	
๑	สถานที่ใช้ประกอบการค้าที่มีพื้นที่นับตั้งแต่ ๒๐๐ - ๓๐๐ ตารางเมตร	๑,๐๐๐
๒	สถานที่ใช้ประกอบการค้าที่มีพื้นที่นับตั้งแต่ ๓๐๑ - ๔๐๐ ตารางเมตร	๑,๒๐๐
๓	สถานที่ใช้ประกอบการค้าที่มีพื้นที่นับตั้งแต่ ๔๐๑ - ๕๐๐ ตารางเมตร	๑,๕๐๐
๔	สถานที่ใช้ประกอบการค้าที่มีพื้นที่นับตั้งแต่ ๕๐๑ - ๖๐๐ ตารางเมตร	๑,๗๐๐
๕	สถานที่ใช้ประกอบการค้าที่มีพื้นที่นับตั้งแต่ ๖๐๑ ตารางเมตรขึ้นไป	๒,๐๐๐

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมการออกหนังสือรับรองการแจ้ง
จัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือเสิร์ฟอาหาร
แบบท้ายเทศบัญญัติเทศบาลเมืองเขลางค์นคร

ลำดับที่	ประเภท	อัตราค่าธรรมเนียม (บาท)
	ให้จัดเก็บค่าธรรมเนียมตามพื้นที่ประกอบการดังนี้	
๑	พื้นที่ไม่เกิน ๑๐ ตารางเมตร	๑๕๐
๒	พื้นที่เกิน ๑๐ ตารางเมตร แต่ไม่เกิน ๒๕ ตารางเมตร	๒๕๐
๓	พื้นที่เกิน ๒๕ ตารางเมตร แต่ไม่เกิน ๕๐ ตารางเมตร	๓๐๐
๔	พื้นที่เกิน ๕๐ ตารางเมตร แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ตารางเมตร	๔๐๐
๕	พื้นที่เกิน ๑๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่เกิน ๑๕๐ ตารางเมตร	๕๐๐
๖	พื้นที่เกิน ๑๕๐ ตารางเมตร แต่ไม่เกิน ๒๐๐ ตารางเมตร	๗๐๐

แบบคำร้องขออนุญาตประกอบกิจการ

เขียนที่.....เทศบาลเมืองเขลางค์นคร.....

วันที่..... เดือน พ.ศ.

เรื่อง ขออนุญาตประกอบกิจการ ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

เรียน นายกเทศมนตรีเมืองเขลางค์นคร

ข้าพเจ้า(นาย/นาง/นางสาว)..... สัญชาติ

อาศัยอยู่บ้านเลขที่ ชุมชน.....หมู่ที่ ถนน

ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด

โทรศัพท์

มีความประสงค์จะขออนุญาตประกอบกิจการ สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่เสวยอาหาร
ประเภท.....พื้นที่ประกอบการ.....ตารางเมตร
ชื่อสถานประกอบการ.....ตั้งอยู่เลขที่ชุมชน.....
ถนนตำบล อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง
โดยที่ข้าพเจ้ารับทราบเงื่อนไขต่างๆในเทศบัญญัติเทศบาลเมืองเขลางค์นคร เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและ
สถานที่เสวยอาหาร แล้ว และขอรับรองว่าข้อมูลที่ข้าพเจ้าให้ไว้แก่เจ้าหน้าที่ เป็นความจริงทุกประการ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ).....ผู้ยื่นคำร้อง
(.....)

หมายเหตุ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๖๗ “ผู้ใดแจ้งให้เจ้าพนักงาน ผู้กระทำการตามหน้าที่ จดข้อความอัน
เป็นเท็จลงในเอกสารมหาชนหรือเอกสารราชการ ซึ่งมีวัตถุประสงค์สำหรับใช้เป็นพยานหลักฐานโดยประการที่น่าจะเกิดความ
เสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปีหรือปรับไม่เกินหกพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

แบบคำขอรับใบอนุญาต / ต่ออายุใบอนุญาต

ประกอบกิจการ.....

คำขอเลขที่...../.....
(เจ้าหน้าที่กรอก)

เขียนที่.....เทศบาลเมืองเขลางค์นคร.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

๑. ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....

โดย.....ผู้มีอำนาจลงนามแทนนิติบุคคล

ปรากฏตาม.....

อยู่บ้านเลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....

ตำบล.....อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง

หมายเลขโทรศัพท์.....ผู้ขออนุญาต

๒. พร้อมคำขอนี้ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารหลักฐานต่างๆมาแล้วดังนี้

สำเนาบัตรประจำตัว (ประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ/อื่นๆ.....)

สำเนาทะเบียนบ้านผู้ขออนุญาต

สำเนาทะเบียนบ้านสถานประกอบการ (กรณีสำเนาทะเบียนบ้านของสถานประกอบการมิได้อยู่เลขที่เดียวกันกับที่ผู้ประกอบการอาศัยอยู่ให้นำทะเบียนบ้านของสถานประกอบการมาประกอบด้วย)

สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนเป็นนิติบุคคล พร้อมแสดงบัตรประจำตัวประชาชนของผู้แทนนิติบุคคล (ในกรณีที่ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นนิติบุคคล)

หนังสือมอบอำนาจ (ในกรณีที่เจ้าของกิจการไม่มายื่นขอรับใบอนุญาตด้วยตนเอง)

สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี)

ใบอนุญาตประกอบกิจการฉบับตัวจริง (กรณีการต่ออายุใบอนุญาต)

สำเนาหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์ในอาคารหรือที่ดินที่ใช้ประกอบการ ในกรณีที่มิได้เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในอาคารหรือที่ดินที่ใช้ประกอบการต้องมีหนังสือยินยอมของเจ้าของอาคารหรือที่ดินให้ประกอบกิจการตามที่ขอรับใบอนุญาตได้ (ในกรณีเป็นการเช่า ให้ใช้หนังสือสัญญาเช่าพื้นที่หรืออาคาร)

เอกสารและหลักฐานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี)

๑)

๒)

ขอรับรองว่าข้อความในคำขอนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้ขออนุญาต

(.....)

ส่วนของเจ้าหน้าที่

ใบรับคำขอรับใบอนุญาต/ต่ออายุใบอนุญาต

เลขที่.....ได้รับเรื่องเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ตรวจสอบแล้ว เอกสารหลักฐาน

ครบ

ไม่ครบ คือ

๑)

๒)

๓)

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

ส่วนของผู้รับใบอนุญาต

ใบรับคำขอรับใบอนุญาต/ต่ออายุใบอนุญาต

เลขที่.....ได้รับเรื่องเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ตรวจสอบแล้ว เอกสารหลักฐาน

ครบ

ไม่ครบ คือ

๑)

๒)

๓)

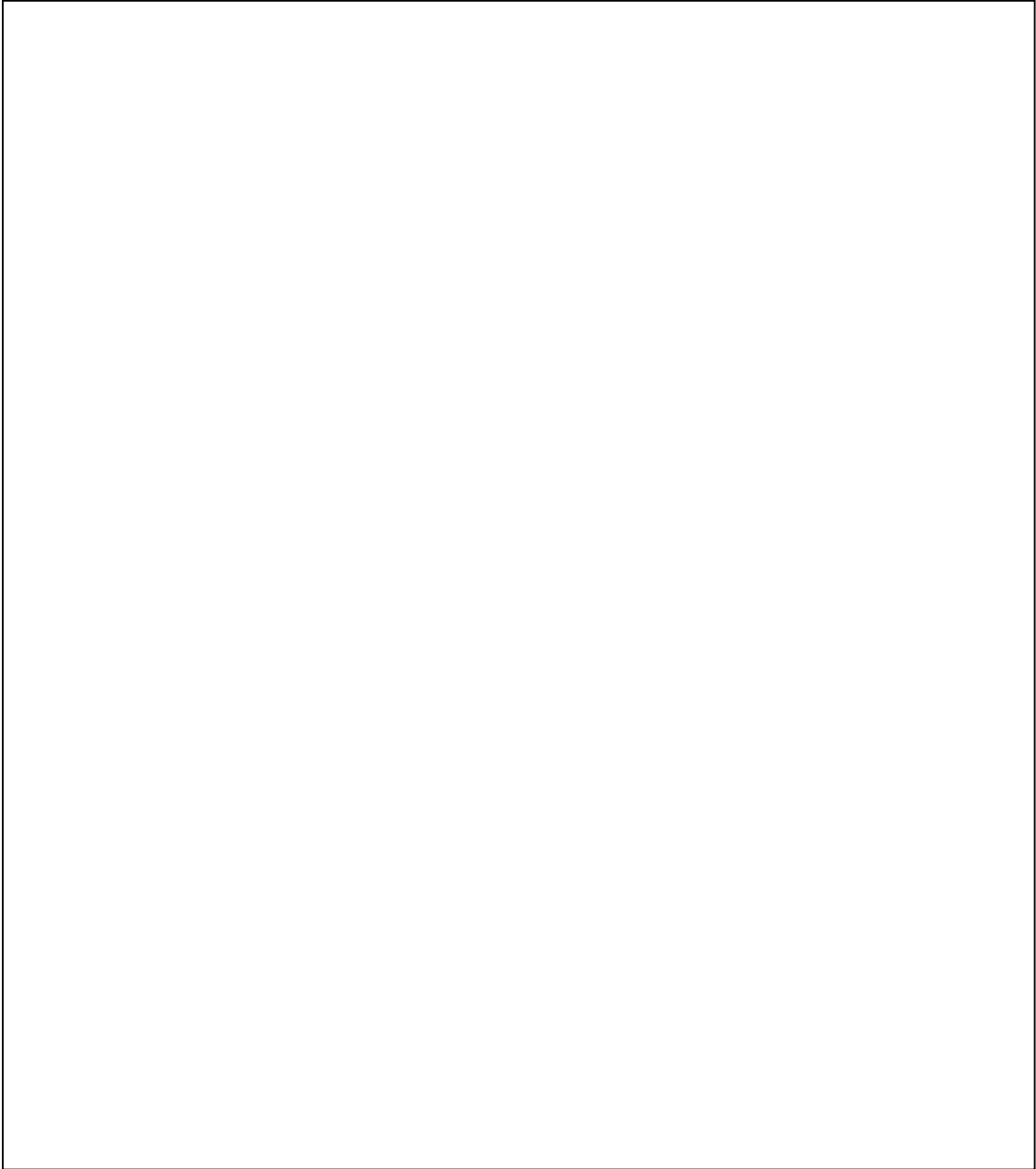
ดังนั้น กรุณานำเอกสารหลักฐานที่ยังไม่ครบทั้งหมดมายื่นต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายใน.....วัน นับตั้งแต่วันที่.....เป็นต้นไป

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

แผนที่ตั้งสถานประกอบการโดยสังเขป

(ด้านหน้า)

เลขที่...../.....

ใบอนุญาตประกอบกิจการสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร เทศบาลเมืองเขลางค์นคร

(๑) เจ้าพนักงานท้องถิ่นอนุญาตให้.....สัญชาติ.....อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....
ตรอก/ซอย.....ถนน.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....
โทรศัพท์.....

ชื่อสถานประกอบกิจการสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร ประเภท.....
โดยใช้ชื่อสถานประกอบกิจการว่า.....ตั้งอยู่เลขที่.....หมู่ที่.....
ตรอก/ซอย.....ถนน.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....
โทรศัพท์.....มีพื้นที่ประกอบการ.....ตารางเมตร
ทั้งนี้ได้เสียค่าธรรมเนียมใบอนุญาตปีละ.....บาท (.....)
ตามใบเสร็จรับเงิน เล่มที่.....ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

(๒) ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในเทศบัญญัติเทศบาลเมืองเขลางค์นคร
เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ.

(๓) หากปรากฏในภายหลังว่าการประกอบกิจการที่ได้รับอนุญาตนี้เป็นการขัดต่อกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง โดยมีอาจ
แก้ไขได้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจพิจารณาให้เพิกถอนการอนุญาตนี้ได้

(๔) ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขเฉพาะดังต่อไปนี้อีกด้วย คือ

๔.๑)

๔.๒)

ใบอนุญาตฉบับนี้ออกให้เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ใบอนุญาตนี้สิ้นอายุวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

(ลงชื่อ)

(.....)

ตำแหน่ง.....

เจ้าพนักงานท้องถิ่น

คำเตือน

(๑) ผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตนี้โดยเปิดเผยและเห็นง่าย ณ สถานประกอบกิจการตลอดเวลา
ที่ประกอบกิจการ หากฝ่าฝืนมีโทษปรับไม่เกิน ๕๐๐ บาท

(๒) หากประสงค์จะประกอบกิจการในปีต่อไปต้องยื่นคำขออนุญาตก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ

แบบคำขอแจ้ง

จัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหาร

คำขอเลขที่..... เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

๑. ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....

โดย.....ผู้มีอำนาจลงนามแทนนิติบุคคล

ปรากฏตาม.....

อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....

แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....

หมายเลขโทรศัพท์.....ผู้ขอแจ้ง

๒. ชื่อสถานประกอบการ.....ประเภท.....

มีพื้นที่.....ตารางเมตร ตั้งอยู่เลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....

จังหวัด.....หมายเลขโทรศัพท์.....

๓. พร้อมคำขอนี้ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารหลักฐานต่างๆมาแล้วดังนี้

สำเนาบัตรประจำตัว (ประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ/อื่นๆ.....)

สำเนาทะเบียนบ้านผู้แจ้ง

สำเนาทะเบียนบ้านสถานประกอบการ (กรณีสำเนาทะเบียนบ้านของสถานประกอบการมิได้อยู่
เลขที่เดียวกันกับผู้ประกอบการอาศัยอยู่ให้นำทะเบียนบ้านของสถานประกอบการมาประกอบด้วย)

สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนเป็นนิติบุคคล พร้อมแสดงบัตรประจำตัวประชาชนของ
ผู้แทนนิติบุคคล (ในกรณีที่ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นนิติบุคคล)

หนังสือมอบอำนาจ (ในกรณีที่เจ้าของกิจการไม่มายื่นขอรับใบอนุญาตด้วยตนเอง)

สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี)

ใบอนุญาตประกอบกิจการฉบับตัวจริง (กรณีการต่ออายุใบอนุญาต)

สำเนาหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์ในอาคารหรือที่ดินที่ใช้ประกอบการ ในกรณีที่มิได้เป็นเจ้าของ
กรรมสิทธิ์ในอาคารหรือที่ดินที่ใช้ประกอบการต้องมีหนังสือยินยอมของเจ้าของอาคารหรือที่ดินให้ประกอบ
กิจการตามที่ขอรับใบอนุญาตได้ (ในกรณีเป็นการเช่า ให้ใช้หนังสือสัญญาเช่าพื้นที่หรืออาคาร)

เอกสารและหลักฐานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี)

๑)

๒)

ขอรับรองว่าข้อความในคำขอนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้แจ้ง

(.....)

ส่วนของผู้เจ้าหน้าที่

ใบรับแจ้ง

ชื่อสถานประกอบกิจการ.....ประเภท.....

มีพื้นที่.....ตารางเมตร ตั้งอยู่เลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....

จังหวัด.....หมายเลขโทรศัพท์.....

เลขที่.....ได้รับเรื่องเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ตรวจสอบแล้ว เอกสารหลักฐาน

ครบ

ไม่ครบ ได้แก่.....

.....
.....

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

ส่วนของผู้แจ้ง

ใบรับแจ้ง

ชื่อสถานประกอบกิจการ.....ประเภท.....

มีพื้นที่.....ตารางเมตร ตั้งอยู่เลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....

จังหวัด.....หมายเลขโทรศัพท์.....

เลขที่.....ได้รับเรื่องเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ตรวจสอบแล้ว เอกสารหลักฐาน

ครบ

ไม่ครบ ได้แก่.....

.....
.....

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

เลขที่...../.....

**หนังสือรับรองการแจ้ง
จัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสะสมอาหาร**

(๑) เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกหนังสือรับรองการแจ้งให้.....สัญชาติ.....
อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....
หมายเลขโทรศัพท์.....

ชื่อสถานประกอบกิจการ.....ประเภท.....มีพื้นที่.....ตารางเมตร
ตั้งอยู่เลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....
หมายเลขโทรศัพท์.....

เสียค่าธรรมเนียมปีละ.....บาท (.....)
ตามใบเสร็จรับเงิน เลขที่.....ลงวันที่.....

(๒) ผู้รับหนังสือรับรองการแจ้งต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในเทศบัญญัติ
เทศบาลเมืองเขลางค์นคร เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ.

(๓) ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขเฉพาะดังต่อไปนี้อีกด้วย คือ

๓.๑)

๓.๒)

(๔) หนังสือรับรองการแจ้งฉบับนี้ออกให้เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

เจ้าพนักงานท้องถิ่น

คำเตือน (๑) ผู้รับหนังสือรับรองการแจ้งต้องแสดงหนังสือรับรองการแจ้งนี้ไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานประกอบ
กิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ หากฝ่าฝืนมีโทษปรับไม่เกิน ๕๐๐ บาท

(๒) ผู้รับหนังสือรับรองการแจ้งต้องเสียค่าธรรมเนียมต่อราชการส่วนท้องถิ่นทุกปีตามกำหนดเวลา หากฝ่าฝืนจะต้อง
เสียค่าปรับเพิ่มอีกร้อยละสิบของค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ

